

ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Πέμπτον ἔτος τοῦτο εἶναι,
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθῆναι.

Ἔτος χίλια ὀκτακόσα κι' ὀγδοήκοντα ὀκτώ,
τὸ Ταμεῖο μας κλεισμένο καὶ τὸ χέρι ἀνοικτό.

Ὁ Ρωμῆος τὴν ἑβδομάδα — μόνο μιὰ φορά θὰ βγαίνει,
κι' ὅταν ἔχω ἐξυπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ καταβαίνει.
Συνδρομητῆς θὰ δέχομαι — διότι τοὺς ἀνέχομαι,
μοναχὰ σ' αὐτὴν Ἑλαρχίαν — καὶ σ' τὸ Ἐξωτερικόν,
ἐπειδὴ καιροὺς πτωχείας — τρέχει τὸ Ἑλληνικόν.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνον — φράγκα δώδεκα καὶ μόνο,

γιὰ τὰ ξένα ὁμοῦ μέρη — δεκαπέντε καὶ σ' τὸ χέρι.
Ἄλλ' ἐδῶ συνδρομηταὶ — δὲ θὰ γίνωνται ποτέ,
κι' ὅσα φύλλα κι' ἂν κρατῆς — δὲν περνεῖς συνδρομητῆς.
Κι' οὔτε θέλω ν' ἀραβέρι — μὲ κανένα κανονιέρη.
Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀπαστέλλονται σ' ἐμέ.
Μὲς σ' ὅτων φόρων τὴν ἀντάρα — κι' ὁ Ρωμῆος μας μιὰ δεκάρα.

Τοῦ Ἀπρίλη δεκαῆξη,
νέος πλοῦτος θὰ μᾶς φέξῃ.

Ποῦντος διακόσα τρία
καὶ χρήματος σωρεία.

Παντοῦ χαρὰ μεγάλη
κι' ἦλθαν τὰ Βάγια πάλι.

Ἦλθαν τὰ Βάγια τῶν Βαγίων κι' ἀνθίζει τὸ χορτάρι,
καὶ ὁ θεάνθρωπος Χριστὸς καθάλα σὲ πουλάρι
σ' τὴν Βηθανίαν ἔρχεται μὲ τόσα Ὠσανὰ
καὶ πρασινίζου γύρω μας κοιλάδες καὶ βουνά.
Κτυποῦν βαρεῖὰ τὰ σήμαντρα καὶ καθιεῖα καμπάνα
καὶ τοῦ Λαζάρου τοῦ νεκροῦ τὸν κυνηγῆ ἢ μάννα.

Ἦλθαν τὰ Βάγια τῶν Βαγίων μὲ τὴν καλοκαιριά,
μυρσίνας μὲς σ' τῆς Ἐκκλησιαῆς καὶ μπόλικα κερτιά,
καὶ ὁ Χριστὸς προδίδεται διὰ τριάντα σκουδα
ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν αἰσχρὸν καὶ μιαρὸν Ἰούδα,
ποῦ πῆγε καὶ τὰ ἔκρυψε βαθρὰ εἰς ἓνα λάκκο
καθὼς τὸν πρόην Κεντρικὸν Ταμίαν Ξηνταράκο.

Κι' ἐνῶ πολλοὶ αὐτοκτονοῦν μετὰ πολλῆς μανίας
ἀνέστη καὶ ὁ Λάζαρος ὁ ἐκ τῆς Βηθανίας
καὶ σ' τὸ φτερό σηκώνεται ἢ μιὰ κι' ἄλλη χώρα,
μὰ κάποιος τοῦπε φαίνεται πῶς κλέβουν τώρα τώρα
καὶ ἄρον ἄρον γύρισε σ' τὸ σκότος τοῦ θανάτου
μὴν κλέβουν τὰ σουδάρια καὶ τὰ ὀθονιά του.

Ἦλθαν τὰ Βάγια τῶν Βαγίων, καινούργιαι φορεσιαῆς,
νηστεύουν οἱ Χριστιανοὶ καὶ πᾶν σ' τῆς Ἐκκλησιαῆς.
Ἄρσενικοὶ καὶ θηλυκοὶ ἀνάβουν μὲ τὰ λάδια
κι' ὁ ἦλιος λάμπει σ' τὰ βουνὰ καὶ μέσα σ' τὰ λαγκάδια,
μὰ ἔτσι λάμπει κι' ἢ χρυσῆ τοῦ ἔθνους κλεφτουριά,
ποῦχει τῆς κάσσαις τῆς βαρεσιαῆς, τὰ σήματα τὰ βαρεῖα.

Ἦλθαν τὰ Βάγια τῶν Βαγίων καὶ φθάν' ἢ Πασχαλιά
μὲ τῆς μπογιαῆς τῆς κόκκιναις, μ' ἐκεῖνα τὰ φιλιὰ.
Ἄρνων κοπάδια ἔρχονται καὶ τράγοι μὲ κουδούνια,
μοσχοβολᾷ ἢ ἀνοιξὶς κι' ἐσφίξανε ἢ ζέσταις,
κι' ὡς λέγει ὁ Θεόδωρος τὰ ἔξη μιλιούνια
ὁ σὴρ Τρικούπης τὰκρυβε γιὰ νὰ μᾶς βγάλῃ φέσταις.

Ἦλθαν τὰ Βάγια τῶν Βαγίων μαζί μὲ τοὺς Λαζάρους
καὶ τρῶνε οἱ Χριστιανοὶ ροφὸς καὶ μπακαλιάρους.
Τῶν μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ καθεὶς μεταλαμβάνει
κι' αὐτὸς ποῦ κλέφτης ἔγινε κι' αὐτὸς ποῦ κλέφτης θάναυ,
κι' ἐμπήκαν κλέφταις σ' τὸ μανδρὶ μαζί μὲ τὸν Βλαχάνη
κι' ἐπήρανε τὸ λαγαρνὶ καὶ πᾶνε, πᾶνε, πᾶνε.

